

Tack – till mina föräldrar

När [radioprogrammet Karlavagnen](#) ville göra ett program om tacksamhet hittade de Minnas text här nedan. De ringde upp henne och frågade om hon ville vara med i programmet den 13 oktober 2024. Det ville hon och du kan höra henne [30 minuter in i programmet](#) i den version som går att ladda ner och som är 72 minuter lång. Men missa inte texten under bilden.

00:09

5G 23%

Karlavag...
erigesradio.se

Stäng

KARLAVAGNEN

Tack!

13 okt kl. 21.40

30:02

1:11:47

Våra föräldrar kan vi säga mycket om. Men dom har ändå gett oss allt det dom trodde och tyckte var bäst för oss som barn och senare tonåringar.

Min älskade mamma som jag nämner ibland i mina texter blir även hon äldre och äldre. 85 år gammal nästa år och det enda jag kan känna är ren och skär skräck att hon en dag kommer försvinna. För utan henne på jorden känns det ganska meningslöst. Ja, jag har mina barn och min far, men den relation min mamma och jag har, har jag aldrig upplevt med någon annan under mitt liv. Hon är både min närmaste vän och min mamma.

Minnen. Vem ska jag gå långa promenader med? Berätta mina hemligheter för? Ingen? Och jag önskar så att hon finns kvar tills mina barn själva får egna barn. Och när hon försvinner vem blir jag då!?

Vem ska jag berätta för om allt som gör så ont, skratta med efteråt. Min mamma är den bästa att vända på situationer, som om mitt team. Våra hemligheter. Också med galghumor om allt för att lätta upp. Vem?

Min mamma har kommit att bli en så enorm stor del i mitt liv. Misstolkningar som funnits finns ej längre kvar. Trots sin ålder går hon alltid propert klädd. Är artig. Väldigt snäll.

På sistone har vi pratat en del om hennes uppväxt. Hon är född 1940 och jag kan inte ens föreställa mig hur det var då att vara barn. Hon hade en mor som inte slog men som var sträng. Min mammas far var en väldigt snäll man som jag så önskar jag hade fått träffa. Han ramlade ner från ett räcke som satt löst vid en renovering av huset. Men han var stark. Han levde en månad efter fallet.

Värderingarna var helt annorlunda då. Barnen fick liksom inte vara med och sörja som idag. Och ändå fick min mamma bannor för att hon inte grät på begravningen! Men hon grät ju sedan, ensam såklart.

Det är en hel värld som öppnas för mig och jag ser min lilla mamma ännu tydligare. Och förstår nog hur hon haft det.

Så idag när jag ser på mina två föräldrar gör jag det med nya ögon. Tyvärr har jag och min far ej lika nära förhållande till varandra men jag hoppas så att det kan ändras.

Tack för att ni tog hand om mig som liten och som kaotisk tonåring. Alla dom år ni undrade var jag var, hur jag mådde eller till och med om jag levde. Nu när jag själv har barn kan jag ALDRIG föreställa mig hur dom 17 åren måste ha sett ut och vad det gjorde med er, mina föräldrar. Och tack mamma att du finns kvar och ser mig idag för den Maria jag blivit.

Så ni som har föräldrar och tycker dom är idioter. Den som inte fått egna vingar som visar hur man ska flyga, högt eller lågt, gör ändå sitt bästa som förälder. Det man tror är rätt. Barn som enbart får dom grundläggande behov vi människor har det vill säga mat, kläder och materiella ting tillfredsställda, men inget mer, får aldrig den grundläggande känslomässiga tryggheten.

Alla barn behöver anknytning och få höra att dom är älskade.

Text och bild: Minna